

[Harald Petersen.]

bende Ændringer i det indtil nu. Jeg mener i det hele taget, at Spørgsmaalet om Omraadefordelingen saavel som andre beslægtede Spørgsmaal maa ses og bedømmes i Forbindelse med Spørgsmaalet om Vælgernes Adgang til at vælge deres Repræsentanter. Jeg lægger vægen Vægt paa, at man i en generel Drøftelse af Valglovens Problemer faar dette Spørgsmaal klaret paa en bedre Maade end den, vi hidtil har klaret det paa her i Landet, hvor vi efterhaanden har udbygget Systemet med Tillægsmandater, noget vi i øget Omfang fortsætter med ogsaa ved denne Lejlighed.

Jeg maa ogsaa over for det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard fastholde, at saa vidt jeg kan se, imødekommer det Valglovsforslag, vi her drøfter, ikke andet Formaal end det, jeg nævnte: at vejle Partier og Partistemmer paa Guldvægt. Det maa jeg fastholde er det bærende Princip i det Valglovsforslag, som foreligger til Behandling, og det synes jeg ikke er tilstrækkeligt til at kvalificere det til at blive gennemført.

Det ærede Medlem mente, at Grundlovens Bud om Hensyntagen til de tyndt befolkede Egne er opfyldt. Ja, det er jo som man fortolker det Spørgsmaal. Al Talen om den Vægt, man tillægger Vælgerne i de forskellige Omraader, giver jeg ikke saa forfærdelig meget for, for det er faktisk illusorisk, naar man derefter slaar alle Stemmer i een Pulje. Jeg mener netop, at et System som det, der kortelig er angivet i Venstres Udtalelse i Betænkningen, er fuldt saa betryggende i denne Henseende som det System, vi arbejder med her i Landet i Øjeblikket.

Jeg beder det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard undskylde, hvis jeg har bragt hans Følelser i Kog ved at udtale, at Regeringen her havde sit parlamentariske Flertal i Orden. Det var ikke i mindste Maade for at understrege en historisk Kendsgerning, den Kendsgerning, at denne Regerings Fremkomst paa Arenaen jo dog ikke kunde lade sig praktisere, uden at det ærede Medlems Parti var Fødselshjælper sammen med et andet Parti. Om man saa kalder det et parlamentarisk Flertal eller ikke, er mig en underordnet Sag. Det er i hvert Fald en Kendsgerning. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaards Vrede stammer fra, at Selskabet maaske generer.

Kristen Amby: Jeg vil gerne takke den højtærede Indenrigsminister, fordi han

i sine Udtalelser vedrørende vort Forslag udtrykkelig nævnte, at det baade ved sit Princip og i sin Beregningsmetode dog havde interessante Tanker, som ganske vist ikke burde gennemgøres nu i en midlertidig Lov, men som burde virkelig gennemdrøftes i en kommende Valglovskommission. Jeg er overbevist om, at det er rigtigt, men jeg er ogsaa glad over Anerkendelsen. Det siger sig selv, at naar netop Valgloven skal have Midlertidighedens Karakter, har der ingen Grund været til at tage hele Analysen, Stemmetallene i 1920 og deres Sammensætning i Amtskredsene, op. Jeg maa dog ogsaa hævde, at den Analyse, der er foretaget i Regeringsforslaget, byggende paa 1911 og 1910's Folketal og Vælgertal, heller ikke er fyldestgørende, efter min Mening. Alle rede inden Valgloven traadte i Kraft, havde man forladt det Grundlag, man skabte Valgloven paa i 1915. Da Kvinderne fik Valgret, ændrede det ogsaa Beregningsgrundlaget. Jeg tror nok, at det kan siges med Rette, at det Grundlag, man havde i 1920, kan man ikke varigt bygge paa. Det mener vi ikke, men saa kan der heller ikke være Rimelighed i for Regeringen at ville bygge en varig Valglov paa de Tal, man opererer med her.

Ministeren nævnte udtrykkeligt, at Grundlaget for Amts- og Storkredsfordelingen var mangelfuldt, og sagde saa, at da man i 1920 fik Sønderjylland med sine i alt ekstra 9 Mandater til Jylland, saa var det for mange. Ja, Regeringen har jo selv afleveret et Dokument til os, hvoraf det fremgaar, at egentlig skulde det have været 8,2. Altsaa i Forhold til Jyllands samlede Stemmetal skulde Sønderjyllands Indlemmelse i Riget give 8,2 Mandater, hvis man skulde tage det samme Hensyn til den befolkningsmæssige Sammensætning der som andetsteds, saa fik Sønderjylland 7 Kredsmandater og hele Jyllandsomraadet 2 Tillægsmandater. Vil man være meget streng, kan man sige, at man altsaa forærede Sønderjylland 0,8 Mandater mere, end det strengt taget havde Ret til. Jeg maa nu sige, det var ikke saa forfærdelig stor Forøring at give den tilbagekomne Datter, i hvert Fald kan det ikke blive en saadan Mangelfuldhed, at det kan være hindrende for at bruge 1920 som Basisaar. Men som sagt, det har vi allerede selv erkendt. Jeg har erkendt det her i Dag, at Tallene skal ændres, naar vi skal have en varig Valglov.

Derfor vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen, at jeg holder ikke af, at han bruger det Udtryk — det var heller ikke rigtigt —, at vort Forslag